

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/99/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121010618
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6121010618.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a Mgr. Ivany Datlovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a), c) Tr. zák., v spojení s § 138 písm. j/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. 10. 2023, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 6T/43/2021 zo dňa 04. 04. 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudkyne Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 6T/43/2021 zo dňa 04. 04. 2023, bol A. B. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a), c) Tr. zák., v spojení s § 138 písm. j/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby až do 01.06.2020 na presne nezistenom mieste a nezisteným spôsobom si zadovážil za účelom ďalšej distribúcie bielu kryštalickú látku metamfetamín (pervitín) zaradený do II. skupiny omamných a psychotropných látok v zozname uvedenom v zákone č. 139/1998 Z.z. v platnom znení, ktorý následne na rôznych miestach v meste Banská Bystrica prechovával a ďalej distribuoval ďalším osobám za účelom získania finančných prostriedkov pre svoj vlastný prospech, keď

- v bližšie neurčenom období rokov 2019 a 2020 predával C. D. pervitín v nezistenom množstve, a to v zatavenej striekačke, za čo mu zaplatil od 20,- € do 50,- €
- od začiatku roka 2019 a následne zhruba polroka pravidelne cca 2 až 3 krát týždenne predával pervitín balený v samozatváracích priesvitných sáčkoch alebo v zatavených striekačkách v cene 10,- € za jednu dávku (jeden dielik) E. F.
- od bližšie nezisteného obdobia až do júna 2020 niekoľkokrát predal pervitín balený v papierikoch v cene za 10,- €/jedna dávka G. B.,

pričom takto konal napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 1T/46/2016 zo dňa 22.09.2016, ktorý sa stal právoplatným dňa 11.02.2017, bol uznaný vinným zo zločinu „Nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi“ podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) zákona č. 300/2005 Z.z. v znení platnom do 30.04.2022.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil a to podľa § podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere dvanásť rokov a šesť mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 3, ods. 4 Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon

trestu so stredným stupňom stráženia. Súd podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému ochranný dohľad vo výmere dva roky.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že výpovede všetkých troch svedkov považoval za hodnoverné, vzhľadom k tomu, že všetci svedkovia zhodne a nezávisle od seba potvrdili, že si od obžalovaného v určitom časovom období kupovali pervitín a to po predchádzajúcom telefonickom dohovore. Okresný súd konštatoval, že svedkovia C. D. a E. F. v tejto súvislosti uviedli, že si od obžalovaného pervitín kúpili aj v horšej kvalite, pričom len svedkyňa G. B. potvrdila, že „to, čo si kúpila od obžalovaného, pervitín nebol“.

Osobitne sa teda okresný súd zaoberal výpoveďou G. B., pričom nemal pochybnosť o tom, že si svedkyňa od obžalovaného zaobstarávala pervitín, ktorý následne aj užila. Skutočnosť, že svedkyňa poukazuje na kvalitu predajného pervitínu od obžalovaného, súd nepovažoval za relevantné a považoval túto výpoveď za účelovo ladenú. Skutočnosť, že svedkovia boli osobami s naštrbenou povestou, poznačenou konzumáciou drog, považoval okresný súd za skutočnosť, ktorú možno u vypočúvaných svedkov v takýchto trestných veciach skôr očakávať, avšak táto skutočnosť automaticky bez ďalšieho nemôže znižovať hodnovernosť ich výpovedí.

Zároveň sa okresný súd vysporiadával s existenciou stôp metamfetamínu v dvoch zatavených striekačkách vydaných pri osobnej prehliadke a rovnako aj na rukách obžalovaného. Okresný súd poukázal, že rôzna kvalita pervitínu nemá vplyv na právnu kvalifikáciu skutku a zároveň sa súdu javilo nelogické, že aby obžalovaný predstieral predaj pervitínu, keď už bol v minulosti za drogovú trestnú činnosť odsúdený.

Predmetný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho svojim odvolaním napadol v mene obžalovaného obhajca čo do viny a trestu.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za nesprávny, nezákonný a arbitrárny, nakoľko neobsahuje riadne odôvodnenie, čo zakladá jeho nepreskúmateľnosť. Mal za to, že rozsudok okresného súdu vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu, ako aj nesprávnej právnej kvalifikácie, keď z dokazovania nevyplývalo, akým konkrétnym spôsobom mal obžalovaný spáchať čin, kedy sa mali stať skutky a aký objem omamných látok si mal obžalovaný zadovážiť. Samotný opis skutku obsahoval toľko neurčitostí, že voči koncipovanému rozsudku nemohol zaujať relevantnú obranu. Zároveň uviedol, že výpovede svedkov možno považovať za tendenčné a účelové, keď podľa ich samotného vyjadrenia sa jedná o osoby, ktoré pravidelne užívajú pervitín a nie je vylúčené, že boli ovplyvnené omamnými látkami aj počas výsluchu.

Zároveň uviedol, že obžalovaný mal mať počas výsluchov právo uplatniť si svoje námietky, klásť otázky vypočúvaným osobám, ako aj rôznymi formami preverovať vierohodnosť dôkazov, pričom jediná výpoveď, ktorá bola pred súdom vykonaná, bola výpoveď C. D., pričom z jeho výpovede nemožno mať bez pochybností, že by mu obžalovaný skutočne predal pervitín. Poukázal na to, že množstvo drogy, ktoré bolo predané, nebol skutočný pervitín podľa výpovedí svedkov. V neposlednom rade namietol to, že pri obzvlášť závažnom zločine, kde obžalovanému hrozí 10 až 15 rokov a v tomto prípade dokonca 12,5 až 15 rokov, musí mať súd naozaj dostatočne, bez najmenších pochybností preukázané spáchanie skutku.

Krajský súd na základe podaného odvolania vo veci vytýčil termín verejného zasadnutia, ktorého sa zúčastnil obžalovaný, jeho obhajca, ako aj zástupkyňa prokuratúry.

Obhajca v rámci konečných návrhov uviedol, že sa v plnom rozsahu pridriava podaného odvolania a v podrobnostiach naň poukazuje, pričom zvýraznil skutočnosti týkajúce sa popretia výpovede svedkyne B. a jej odmietnutia výpovede, ako aj zo strany ostatných svedkov. Zároveň poukázal na stav svedka H., na čo upozorňoval aj vyšetrovatelku.

Krajská prokurátorka potom v konečnom návrhu odvolanie obžalovaného navrhla zamietnuť vzhľadom k tomu, že rozsudok okresného súdu považovala za zákonný a správny.

Obžalovaný sa necítil byť vinný a navrhol, aby bol spod obžaloby oslobodený, resp. aby vec bola vrátená na okresný súd vzhľadom na nejasnosti týkajúce sa jeho výpovedí.

Krajský súd poukazuje na skutočnosť, že žiadosť o prerušenie trestného stíhania je nedôvodná vzhľadom k tomu, že pripravovaná novela Trestného zákona v časti týkajúcej sa sadzieb za drogové trestné činy, v súčasnej dobe nie je platná ani účinná a teda nie je dôvod, prečo by mal krajský súd v danej veci prerušovať konanie, nakoľko v predmetnej veci prebieha v súčasnosti len mimorezortné pripomienkové konanie, z tohto dôvodu krajský súd návrhu nevyhovel a konanie neprerušil. Čo sa týka hodnotenia výpovedí svedkov z prípravného konania, tieto krajský súd považuje za autentickéjšie ako výpovede, ktoré by boli prezentované na hlavnom pojednávaní vzhľadom na odstup času od spáchania trestnej činnosti a teda skutočnosti, že svedkovia odmietli vypovedať. Vzhľadom na predmetný odstup času však zmenu postoja nemožno hodnotiť ako skutočnosť, ktorá by znehodnotovala dôveryhodnosť svedkov.

V neposlednej rade krajský súd poukazuje na skutočnosť, že kvalita prechovávanej drogy, resp. jej sprístupnenie ďalším osobám, nehrá z hľadiska právnej kvalifikácie skutku tak, ako bola podaná obžaloba, žiadnu rolu.

V neposlednom mal krajský súd za to, že sa stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu v časti uloženia trestu, vzhľadom k tomu, že tento uložený trest je na dolnej hranici trestnej sadzby, pričom okresný súd riadne prihliadal na naplnenie účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zák. a je zrejmé, že u obžalovaného dochádza opakovane k trestnej činnosti a zároveň je zrejmé, že u obžalovaného len dlhší nepodmienečný trest, pri dolnej hranici pripadajúcej trestnej sadzby, možno považovať za dostatočný, za súčasného jeho zaradenia do ústavu so stredným stupňom strázenia.

Vzhľadom na tieto okolnosti krajský súd je preto toho názoru, že rozsudok okresného súdu v predmetnej veci je zákonný a správny, tak čo do uznania viny, ako aj uloženia trestu a preto odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.